

Tehamæ, quæ Occidentalis Arab. depressior pars est. 8, equi Abraxi Kelebitæ.

אדם Nom. Arabis Talebitæ cujusdam è numero sociorum Muhammedis; 2, loci. אדם Act. Fusco colore imbuti aut præditum esse. 2, Color fuscus in homine. Candor, albedo clara & vegeta, in camelo. Color nigro aut albo mistus dorcadi tributus; hinc 3, Commistio, mistura, miscella. 4, Coniunctio, nexus, s. potius eius causa: & id quo intercedente res duæ junguntur. Propinquitas, affinitas, necessitudo. 5, Munus, donarium; quod eo mediante accessus paratur ad principes & quoque ad amicos. 9, Exemplar, dux, antistes.

אדם Pl. אדםא (Oppos. אדםא)

אדםא Gr. cuticula externa & asperior) Cutis, spec. interior & mollior, quæ operit carnem s. potius omentum; אדםא It. externa, ut capitis. אדםא qd. Aevolegus mollis & asper vir, qui lenitatem cum asperitate conjunctam habet, id est,

אדםא Ingenio pollens, industrius. Expertus, prudens, vafer. 2, Interior pars terræ. v. אדםא contrar. 3, i. q. proterior pars terræ. v. אדםא ximè præc. signif. 4, & 6.

אדםא Adamicus, Humanus. Qui ex Adamo prognatus, homo. Dual. Gen. 5. 2. Adamæ s. Adami homines duo, sc. Adam & Eva. Bd. ex Comm.

אדםא 1, אדםא 2, אדםא 3, אדםא 4. Nom. 1, loci. 2, oppidi. 3, montis. 4, arboris. It. Putredo s. mucor nigricans, inficiens cor s. medullam palmæ; à fusconigrove colore.

אדםא f. אדםא pro אדםא, Diptoton, Candidi coloris dorcas. Triptoton verò Pl. אדםא Fusci, æ. It. Candidæ, s. malque striis cineraceis notatæ dorcades, quod genus in clivosis durioris soli terris subinde reperitur. Fæmininum usurpatur in carminibus Dzalurumma. quod in carpit reicitque Asmaeus

אדםא Dominus. אדםא Dominatus, dominium. R. Salomon in Gen. 35. 7. et Isa. 19. 4.

אדםא Heliotropium. Herba, inquit R. Salomon, cujus folia mane se inclinant versùs solem, meridie erecta sunt, vesperi rursus incurvant se versùs occidentem solem. Schab. f. 35. 2. Gem. In glossa scribitur אדםא.

אדםא et אדםא Tentorium, tabernaculum. al. specula alta custodum agrorum. al. Cisterna aquarum tecta. Bava Basra f. 144. 1. scribitur et אדםא.

אדםא Homines agrestes. al. Bestia homini similis, ut simia, cercopithecus. Kilaim c. 8. v. Bx.

אדםא Salix, aut species falicis cui lanugo adnascitur. Schab. c. 2. init.

אדםא Nunc, hodie, hoc tempore, ex per commut. gutturalium. אדםא usq; nunc, usque ad illud tempus. Talm.

אדםא Magnates, proceres, Satrapæ, honorati. Cholin f. 60. 2. R. David Jos. 13. In falkut אדםא.

אדםא Tunc. in אדםא v. אדםא.

אדםא Lances, אדםא Ecclef. 2. 8. Syr. אדםא f. Auris. 1 Cor. 2. 9. c. 12. 16. Af. Marc. 14. 47. Joh. 18. 10, 26. 2 Tim. 4. 4. Pl. Mat. 11. 15. Luc. 8. 8. c. 12. 3. Af. Gen. 20. 8. Mat. 10. 27. c. 13. 15, 16. Luc. 1. 44. It. Oenophorum coriaceum. F.

אדםא Deus. Pl. 5. 1. 2 Par. 20. 17.

אדםא Proximus, minimus. Sed v. אדםא 2, Aliquis, quidam, 1 Cor. 6. 4. Erp.

אדםא Brevis, curtus pro אדםא, manibus vel collo. General. vitio diminutæ partis laborans.

אדםא (Act. signif. אדםא 5, אדםא 6, אדםא 7

אדםא ipsa Venia, licentia) Hebr. אדםא, s. potius Rabb. אדםא ubi vide, Aures accommodavit, aures præbuit & arrexit: audivit, auscultavit; auribus captavit; Grec. εὐσεβέω. Obsecutus fuit. Veniam dedit. Cor. Sur. אדםא 2, 3, Vocavit, Psal. 12. 81. cc אדםא 104. 33. Ro. et 4, i. q. sequentis II. ad quam potius pertinent, 2, 3, & 4,

Certum, conscium fecit. Hinc 2 Per præconem edixit Princeps populo; promulgari in populo iussit s. mandatum, s. אדםא r. 3, Juravit. 4, אדםא interdicitum. & c.

אדםא Audax fuit in patrando malo. Permisit sibi mali quidvis. i.e. אדםא Haud dubiè sum acturus;

אדםא Haudquaquam vereor facere. X. Rogavit veniam: petit ut liceret tibi. Jos. 9. 14. 2 Sam. 13. 13. Cor. Sur. 9. 44. Hist. Sarac. 171.

אדםא f. Pf. 9. 41. Ro. Pf 17. 45. c. אדםא 57. 5. Hebr. אדםא, Chald. אדםא,

אדםא Operui illi aurem meam, i.e. Aversum me præbui, non curavi illum: Obsequi non tu.

אדםא Venit arrectis expansisque auribus, i. e. אדםא Concupiscendo, cum magno desiderio captarum quid, ut animalia, equi ar-

אדםא Mater auris, Metony. Mus res solent. אדםא vel glis fœmina. 2, Quod auri similis, Ansa cal-

אדםא Auriculæ cordis. אדםא

אדםא Ala Sagittæ. 3, אדםא

אדםא Ala Sagittæ. 3, אדםא

אדםא Insi Ibn Malic, qui religionis Muhammedicæ primariorum 4. Antistitum unus fuit. 4, Aliud post se regens Substantivum denotat varias

אדםא Auris mancipii s. Æthiopicis, Alisma Diosc. iij 169.

אדםא Aures, Neh. 13. 1. Pl. 43. 1. Mat. 11. 15. In אדםא

אדםא Hinc diversa formantur etiam nomina herbarum, אדםא I. אדםא, אדםא

אדםא 2, אדםא 3, אדםא

אדםא 4, אדםא 5, אדםא

